

Μικρός Έλληνας φιλόσοφος με διεθνείς διακρίσεις και στόχους

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Εκτός από τη Φιλοσοφική Αθηνών ο Λευτέρης θα διεκδικήσει υποτροφία για σπουδές σε κάποιο ΑΕΙ των ΗΠΑ, μεταξύ των Princeton, Yale, Brown, Harvard, University of Pennsylvania.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΚΑΣΑΣ

«Ω, Παναγιά μου, όχι», αναφωνεί κοφτά και με αφοπλιστική ειλικρίνεια στην ερώτηση γιατί επιλέγει να σπουδάσει Φιλοσοφία και όχι κάποιες σπουδές «μοδάτες» που προσφέρουν εχέγγυα για καριέρα στο εξωτερικό και χρήματα. Είναι, άλλωστε, εξαίρετος μαθητής. «Πολεμάω για να μάθω. Ξέρω ότι εκεί έξω υπάρχει γνώση, ερωτήματα, βιβλία. Το να μάθω και κατόπιν να προσθέσω κι εγώ κάτι σε αυτό τον πλούτο της γνώσης το θεωρώ ύψιστο στόχο, είναι αυτοσκοπός. Αλλωστε, είναι κάτι που πηγάζει από εμένα και δεν έχει να κάνει με μόδες. Εξαρτάται μόνο από εμένα και σε αυτό ο ντετερμινισμός δεν ενυπάρχει σε καμία μορφή», λέει στην «Κ» ο Λευτέρης Χατζηθεοδωρίδης. Είναι 17 ετών και είναι ο φετινός αργυρός Ολυμπιονίκης στην 23η Διεθνή Ολυμπιάδα Φιλοσοφίας.

Η συζήτηση μαζί του απολαυστική, με το πρώτο σχόλιό του να δίνει ένα στίγμα του Λευτέρη. Τον ρώτησα πώς ήταν το Τάρτου της Εσθονίας -η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη, πνευματικό και πολιτιστικό κέντρο της χώρας και έδρα του

παλαιότερου πανεπιστήμιου της- όπου διεξήχθη η Ολυμπιάδα. «Ήταν ήρεμο το κλίμα, χωρίς θορύβους», απάντησε...

Στην Ολυμπιάδα διαγωνίσθηκαν 84 μαθητές, οι οποίοι προκρίθηκαν από τους εθνικούς τους διαγωνισμούς, από 40 χώρες, ενώ συμμετείχαν ισάριθμοι καθηγητές Φιλοσοφίας και ακαδημαϊκοί διεθνούς κύρους. Μάλιστα, ο Λευτέρης συνεχίζει μια μικρή παράδοση που έχει δημιουργήσει το σχολείο του -η Σχολή Μωραΐτη-, αφού μαθητές της κατέκτησαν στις τρεις προηγούμενες ετήσιες διοργανώσεις ένα αργυρό, ένα χάλκινο και μία εύφημο μνεία. Κάθε χρόνο, οι ενδιαφερόμενοι μαθητές στην Ελλάδα διαγωνίζονται αρχικά στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Φιλοσοφίας που οργανώνει το Πανεπιστήμιο Πατρών για όλα τα σχολεία της χώρας και κατόπιν οι νικητές προκρίνονται για την Ολυμπιάδα.

Ο Λευτέρης στον τελικό γύρο της Ολυμπιάδας επέλεξε, από τα 4 θέματα που δόθηκαν, να αναπτύξει ένα απόσπασμα από κείμενο του Zhuangzi, Κινέζου φιλοσόφου που τα κείμενά του θεωρούνται από τα θεμελιώδη του ταοϊσμού. «Με λίγα λόγια, ο Zhuangzi υποστηρίζει ότι οι μεταβολές στη ζωή του ανθρώπου υποκινούνται από τη μοίρα και άρα δεν πρέπει να ανησυχούμε», λέει ο Λευτέρης, προσθέτοντας ότι η θεωρία του Zhuangzi συνδέεται με τις αρχές του ντετερμινισμού. «Ο ντετερμινισμός προσπαθεί να απαλλάξει τον άνθρωπο από την οδύνη της αποτυχίας. Βέβαια, με τον τρόπο αυτό, εκτός από την οδύνη της αποτυχίας, ο άνθρωπος χάνει και τη χαρά της επιτυχίας. Ουσιαστικά, στη διαμόρφωση της κοινωνίας ο ντετερμινισμός αφαιρεί την ηθική ευθύνη. Είναι καταθλιπτική η λογική αυτή, διότι είναι σαν το άτομο να έχει εκχωρήσει την κυριαρχία του. Με αυτό τον τρόπο η δημοκρατία μπορεί να μετεξελιχθεί σε τυραννία των πολλών - ένα χαρακτηρισμό που της απέδωσαν στο παρελθόν φιλόσοφοι όπως ο Πλάτωνας και ο Τζον Στιούαρτ Μιλ», τονίζει ο 17χρονος μαθητής. Το θέμα είναι πάντα επίκαιρο στην Ελλάδα, καθώς δείγματα ντετερμινισμού εμφανίζονται και στον ελληνικό λαό, και δη σήμερα, όταν πιστεύει ότι κάποιος άλλος φταίει για τα προβλήματά του.

Ο Λευτέρης μετά την Ολυμπιάδα, που διοργανώθηκε στα τέλη Μαΐου, έδωσε βάρος στις σχολικές εξετάσεις και τώρα έχει «πέσει με τα μούτρα» στο φροντιστήριο προετοιμασίας για τις εξετάσεις της Γ΄ Λυκείου. Μάλιστα, έχει διαγράψει τον λογαριασμό του στο Facebook, καθώς «είναι χάσιμο χρόνου», όπως λέει. Για ένα τετράωρο το πρωί προετοιμάζεται στα ελληνικά μαθήματα και κατόπιν το απόγευμα για άλλες τέσσερις ώρες προετοιμάζεται στα αγγλικά, καθώς εκτός από τη Φιλοσοφική Αθηνών ο Λευτέρης θα διεκδικήσει υποτροφία για σπουδές Φιλοσοφίας σε πανεπιστήμιο των ΗΠΑ - πρώτος στόχος του τα Princeton, Yale, Brown, Harvard, University of Pennsylvania.

«Είναι κουραστικό το καθημερινό μου ωράριο», παραδέχεται ο Λευτέρης, αλλά χωρίς καθόλου να το σκεφτεί προσθέτει: «Είναι κουραστικό για κάποιον που δεν έχει βρει αντιστάθμισμα το οποίο θα υποκαθιστά την ενέργειά του. Ποιο είναι αυτό; Οτι θα κάνει ό,τι χρειαστεί για να πετύχει τους στόχους του. Το πρώτο κριτήριο για το εάν θα πετύχει κάποιος είναι το πόσο το θέλει και τι προτίθεται να θυσιάσει στην προσπάθειά του να πετύχει».

Πηγή: Έντυπη- kathimerini.gr